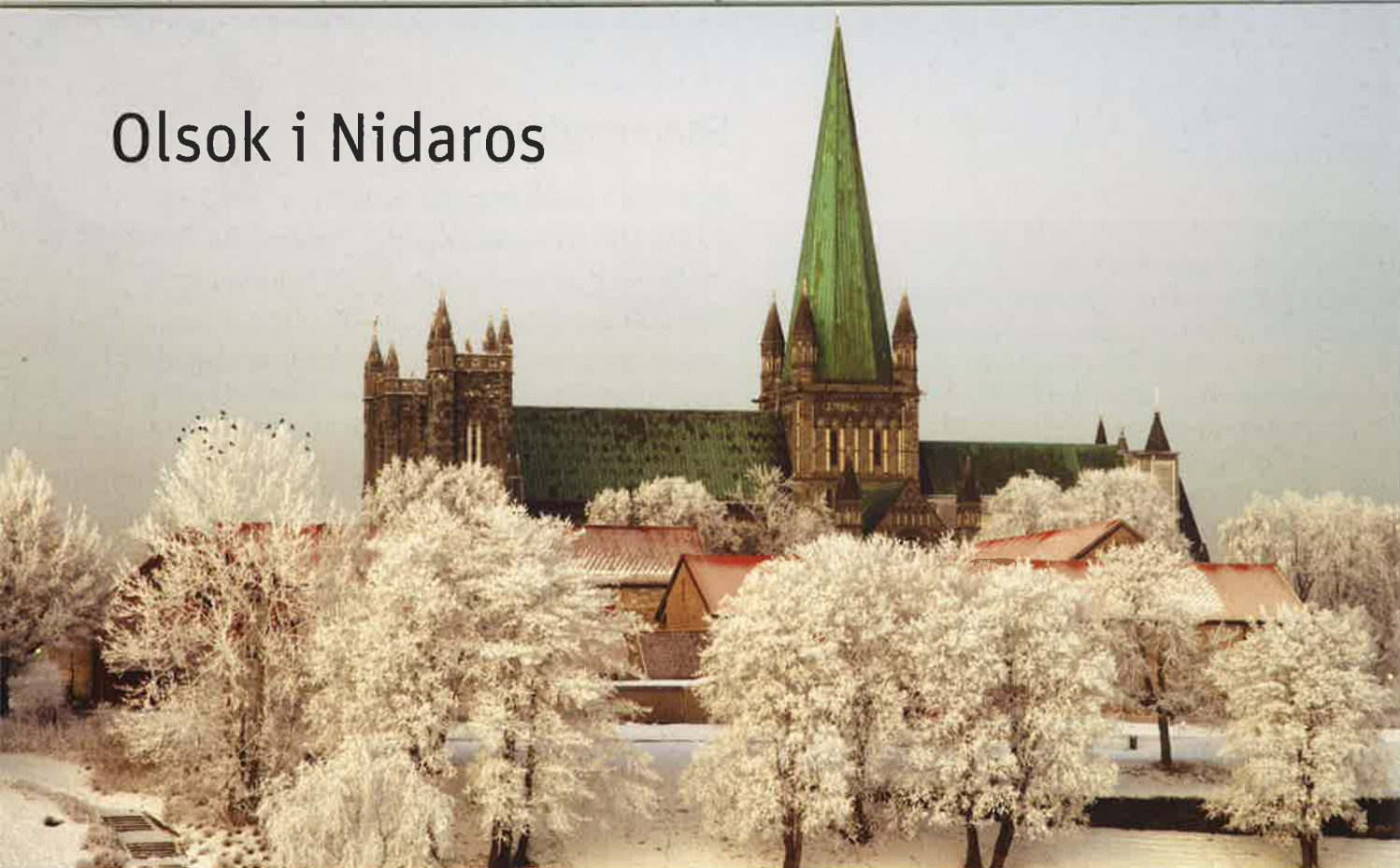

Olsok i Nidaros

Nidarosdomen

Nidarosdomen

Året etter at Olav den hellige døde på Stiklestad, ble han erklært for å være hellig. Folk var overbevist om at det måtte være Gud selv som stod bak underne som hadde skjedd med liket til den døde kongen. Derfor ble det bygd en liten trekirke over graven hans. Når Magnus den gode, sønnen til Olav den hellige, ble konge, sørget han for å få lagd et stort skrin utenpå den første kista. Snorre skriver at skrinet ble prydet med gull, sølv og kostbare edelsteiner. Kong Magnus var den eneste som hadde nøkkel til skrinet. Skal vi tro Snorre, klippet kong Magnus

hvert år neglene og håret på liket. Stadig flere mennesker valfartet til Nidaros for å komme nær kisten med den døde kongen. De mente at den hadde undergjørende krefter. Det gikk mange historier om mennesker som hadde blitt helbredet for alle slags sykdommer etter å ha berørt Olavs skrin. I 1090 var trekirken erstattet med en kirke av stein. Vi tror det var engelske håndverkere som ledet dette arbeidet. Den nye bygningen ble kalt Kristkirken og var den største kirken i Norge i tidlig middelalder.

Dette er et relikvieskrin fra 1100-tallet. Skrinet ble brukt til å oppbevare levninger fra hellige personer, for eksempel beinrester, hår eller andre gjenstander.

Kirken utvides

Olav den helliges popularitet bare fortsatte å øke, og på 1100-tallet kom det hvert år mange tusen *pilegrimer* for å besøke graven hans. Mange av dem kom fra utlandet. I 1153 bestemte paven at Norge skulle ha egen erkebiskop, og at han skulle holde til i Nidaros. I årene som fulgte, ble kirken utvidet flere ganger. For å gjøre ære på Olav den hellige fikk en av erkebiskopene bygd et elegant åttekantet rom inne i kirken. Midt i *oktogonen* ble skrinet med helgenkongen plassert. Ved hjelp av engelske og franske håndverkere stod kirken ferdig rundt år 1300.

Helgen: Hellig person

Pilegrim: En person som er på reise for å besøke et hellig sted

Oktogon: Åttekant

Blant pilegrimer

Vi nærmer oss Nidaros en julidag på begynnelsen av 1300-tallet. Vi har slått følge med pilegrimer på vei nordover mot Nidaros. Pilegrimene er alle kledd i en grå eller brun kappe med krage og bærer på en liten veske uten lås. I hånden holder de en stav. Alle har med seg et pilegrimspass fra presten sin, som et bevis på at de er ekte pilegrimer og ikke kjeltringer. Noen har lagt ut på vandringen i håp om å bli helbredet for sykdommer eller skavanker. Andre har måttet legge ut på reisen for å sone en straff, mens noen skal innfri et løfte de har avlagt til Gud.

Nå er vi kommet til Feginsbrekka. Herfra kan pilegrimene endelig skimte målet for den lange vandringen. Foran oss ligger kaupangen Nidaros.

Pilegrimene kneler idet de får øye på den enorme katedralen. Flere av dem tar til tårene. I mange år har de drømt om å besøke Hellig-Olavs skrin. Gud vet hva de har måttet gå gjennom for å klare det, men nå er de endelig her!

Som tegn på at pilegrimene virkelig hadde vært på pilegrimsreise fikk de et pilegrimsmerke. Merkenes var oftest lagd av bly eller tinn.

Oppgaver: 4, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 19 side 140